

Poul Møller, Bertel Dahlgaard, Gregersen og Alfred Jensen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1953—54 m. fl. lovforslag (se nr. 10). Betænkning (B. sp. 1245) afgivet $\frac{25}{3}$. (Ordfører: Edvard Sørensen). 2. beh. $\frac{27}{3}$ (F. sp. 4027 og 4052). 3. beh. $\frac{28}{3}$ (F. sp. 4158). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $\frac{28}{3}$ (L. sp. 1031, jfr. 1013). Partiernes ordførere: Alfred Kristensen, Bovbjerg, H. K. Sørensen, Gudiksen og M. Sig Steffensen. 2. beh. $\frac{28}{3}$ (L. sp. 1049). 3. beh. $\frac{28}{3}$ (L. sp. 1054). *Loven stadfæstet 31. marts 1953*. (Lovt. nr. 70).

Efter nærværende lov skal der opkræves en tillægsindkomstskat for personer for skatteåret 1953—54 efter ganske samme regler som de for skatteåret 1952—53 gældende, jfr. lov nr. 110 af 31. marts 1952 (årbog 1951—52, side 85).

Tillægsindkomstskatten beregnes som 10 pct. af den ordinære indkomstskat til staten. I det således beregnede beløb fradrages 200 kr., og skattebeløb på under 4 kr. opkræves ikke. Disse bestemmelser bevirker, at de laveste skalaendkomster (skattepligtige indkomster ÷ skattefri fradrag), hvoraf der beregnes tillægsskat, udgør 14 400 kr., mens det tilsvarende indkomstbeløb for skatteåret 1952—53 udgjorde 14 250 kr. At minimumsbeløbet er steget som anført, skyldes den i udskrivningsloven for skatteåret 1953—54 foretagne ændring af skalaen for den ordinære indkomstskat til staten.

Ved § 3 i lov nr. 110 af 31. marts 1952 blev det bestemt, at provenuet af tillægsindkomstskatten for skatteåret 1952—53 for halvdelens vedkommende skulle anvendes til afskrivning på statens reguleringskonto i Danmarks Nationalbank, mens den anden halvdel skulle anvendes til afskrivning på statsregnskabets § 26 I. K. 2. Andre udgifter, foranlediget ved den tyske besættelse og dennes afvikling. Da statsregnskabets konto § 26 I. K. 2. vil være fuldt afskrevet ved udgangen af finansåret 1952—53, havde finansministeren foreslået, at afskrivningen skulle ophøre, forsåvidt angår statsregnskabets § 26, men fortsættes på reguleringskontoen. Under sagens behandling i folketinget udtog man imidlertid — som led i en større finansiel overenskomst — § 3 af loven, hvilket var ens-